

Als je dit niet wilt, dan moet je maar bij Albert Heijn gaan werken.

Boven v.l.n.r.: Fleur, Linde, Lize. Onder v.l.n.r.: Uriël en Eva.

Stop vijf jonge mensen met verschillende studierichtingen een halfjaar bij elkaar in een leeg hok op de eerste verdieping van gebouw H op de Van Brederodekazerne in Vught, en er gebeuren bijzondere dingen. Afgelopen zomer rondde Uriël, Fleur, Eva, Lize en Linde hun opleiding af met een stage bij het OTCGenie. Een terugblik op een halfjaar ploeteren door een bevroren landschap, plannen uitwerken waar de genie op kan bouwen, samenwerken op hoog niveau en roeien met de riemen die je hebt.

Tekst: Daniëlle Geurts – Foto's: Regiment Genietroepen

Want dat laatste was het, zeker aan het begin van de stage in februari 2023. “We kwamen binnen in een kantoor zonder bureaus, computers of stoelen. Echt een leeg hok dus”, vertelt Fleur. “We hebben overal spullen vandaan gehaald om überhaupt aan onze opdrachten te kunnen beginnen, maar het echte ploeteren begon daarna pas.”

Om te beginnen de introductieweek. Die was voor de studenten een regelrechte realitycheck. Eva: “We kregen uitleg in onder andere leiderschap en commandovoering. Overzichtelijk geplaatst in een rooster; van 08.00 tot 14.00 uur les en daarna nog sporten of werken aan je schoolopdracht. Een behoorlijk dichtgetimmerde planning, maar dat zou de volgende weken anders zijn wanneer we ons volledig konden gaan focussen op onze afstudeeropdrachten. Op donderdag tijdens de bevelsuitgifte werd echter duidelijk dat we naast ons afstudeeronderzoek ook nog opdrachten vanuit de genie kregen. Dat was best even schrikken.” Ook voor Uriël: “We dachten allemaal: Ik moet al 40 uur aan mijn afstudeeropdracht werken, waar haal ik dan nog tijd vandaan om losse opdrachten voor de genie op te pakken? Fleur en ik moesten die week ook al ons plan van aanpak inleveren op school, dus we hebben tot ‘s nachts doorgewerkt om alles af te krijgen.”

Met de vermoeidheid op de loer worden de studenten die week naar de IJzeren Man gestuurd; voor een hardloopsessie. “Niet normaal zwaar”, zegt Fleur daarover. “Het werd ons meteen duidelijk dat in deze stage meer van ons werd verwacht dan van onze klasgenoten die veilig in een kantoorpand koffie zaten te drinken.” Maar iedereen weet waarvoor hij of zij het doet. Eva: “Fit zijn, binding en het groepsgevoel zijn superbelangrijk bij Defensie. Steve was onze begeleider tijdens de introductieweek en hij zei: ‘Als je dit niet wilt, dan moet je maar bij de Albert Heijn gaan werken.’ Ik denk dat iedereen op dat moment de keuze heeft gemaakt: Ik wil dit, dus ik zet door.”

Het blijkt een goed uitgangspunt voor het introductiebivak, enkele weken later. De winterse buien en de kouderecordes waar Nederland in maart mee te maken had, hielden ook de studenten in hun greep. Met niet werkende kacheltjes werden ze drie dagen de ijzige kou ingestuurd om met weinig slaap en fysieke uitdagingen hun lichaam tot het uiterste te drijven. “Het heeft ons onderlinge contact versterkt”, zegt Linde. “Met het bivak kom je erachter dat je samen verder komt dan alleen. Daar werd continu op gehamerd. Als we het bivak niet hadden gehad, dan was het contact onderling en met de genie waarschijnlijk moeizamer gelopen.” Eva: “Ik moet eerlijk bekennen dat ik er vreselijk tegenop zag. Ook omdat ik fysiek niet de sterkste ben. Op de een na laatste dag moesten we de mars lopen, van Hedel naar Vught. Bij aankomst heb ik zo gejaakt. Alle spanning die ik al langere tijd vasthield, liet ik los. En op die zwaarste momenten kijk ik nu met trots terug. Dat is wat een bivak kan doen.”

De beproevingen zorgen ervoor dat de studenten als halve holbewoners de laatste dag van hun bivak in gaan. Uriël kan er nu mee lachen: “Vet haar, we stonken en de uitputting hakte er behoorlijk in. Het heeft een paar dagen geduurd voor we weer een beetje opgeknapt waren. En nog steeds als ik dicht bij een vliegtuig sta en kerosine ruik, krijg ik onaangename flashbacks naar de niet werkende kacheltjes bij het bivak.”

Terug op de kazerne blijkt de groep studenten voor weer een nieuwe uitdaging te staan: De opdrachten vanuit de genie stromen binnen en verdrukken de afstudeeropdrachten van Uriël, Lize, Linde, Eva en Fleur. “Eerdere stagiairs waren hier voor een meewerkstage en konden van alles oppakken waar de genie behoefte aan had. Onze afstudeeropdrachten lieten dat niet toe en dat zorgde ervoor dat wij een paar keer lijnrecht tegenover de andere medewerkers stonden”, zegt Lize. “Dat was frustrerend voor iedereen. Uiteindelijk hebben we een lijst gemaakt: Dit kunnen we voor jullie doen en dit niet; daarna ging het beter.” Eva vult aan: “In die periode hadden we ons eerste appèl. Daarin had de kolonel een mooie uitspraak: ‘Soms moet je voor de 80 procent gaan, als de 100 procent nog te lang op zich laat wachten.’ Dat was ook onze boodschap: we kunnen niet alles doen, maar wat we doen, doen we in hoge kwaliteit. Precies zoals Defensie dat wil. Iedereen ging akkoord, maar een week later kwam toch weer wat op ons bordje: ‘Jullie gaan een bierpakket samenstellen en ontwerpen voor 275 jaar Regiment Genietroepen’.”

Naar mate de tijd verstrijkt begint iedereen zijn of haar plekje binnen de groep te vinden. “We hebben het echt samen gedaan”, zegt Uriël. “Samen een commanders briefing uitwerken was misschien wel het leukste om te doen. Het was een moment dat we als groep samenwerkten.” Fleur: “Toen moesten we ook echt dingen als groep doen. De basis die we tijdens het bivak hadden gelegd heeft ervoor gezorgd dat we wisten wat we aan elkaar hadden, en daardoor is er nauwelijks onenigheid geweest. Al bleef de hoeveelheid werk vanuit de genie groot.”

Ondanks de tijd die het ze kostte zien de studenten in dat deze ervaring hen veel gebracht heeft. Eva: “Gedurende mijn stageperiode heb ik zowel op persoonlijk als professioneel vlak veel geleerd. Als groep stagiaires hebben we groepsprocessen doorgemaakt en hebben we dankzij onze verschillende disciplinaire achtergronden kennis gedeeld en van elkaar geleerd.

Elke dag ging ik met veel enthousiasme naar Vught. Dat is te danken aan onze groep, maar vooral ook aan de uitstekende begeleiding vanuit de genie. Onze begeleiders stonden altijd klaar om met ons te sparren, mee te denken, te adviseren en te sturen waar dat nodig was. Ook op moeilijke momenten hadden zij een luisterend oor. Sommige mensen zullen het lastig hebben gevonden dat zoveel studenten in ‘hun’ gebouw zaten, maar ik hoop dat we de medewerkers hebben weten te enthousiasmeren met onze aanwezigheid. We hebben iedereen proberen te inspireren.” Uriël is het daar helemaal mee eens. “Dat draag ik de rest van mijn leven bij me”, zegt hij. “Al zou ik het nu anders doen. Ik zou meer socializen met de mensen waarmee ik werk, zodat ik de organisatie echt van binnenuit zou leren kennen. Nu bleef het soms wat oppervlakkig.” Al is dat natuurlijk relatief. “Toen ik hoorde dat ik afgestudeerd was, ben ik Jan en Yoshi in de armen gevallen. De dikke knuffel die ik toen kreeg deed zó goed! De schoolbegeleider stond ernaast te janken omdat hij het zo mooi vond. Ik had niet gedacht dat zo’n reactie bij het werken bij Defensie hoorde, maar die kameraadschap zit écht diep. Ook al ben je er maar een halfjaar.”

Kader-artikelen

Lize

Opleiding: Bachelor Communicatie aan Windesheim Zwolle.

Afstudeeronderwerp: Positionering BBL-opleiding.

“Nieuwe genisten werven is een uitdaging op zich. Want hoe zorg je ervoor dat jongeren weten dat Defensie een goede opleidingsorganisatie is? En hoe zorg je ervoor dat ze voor Defensie kiezen en niet voor de concurrent? Dat vraagstuk heeft me het afgelopen jaar beziggehouden. Gelukkig hoefde ik niet helemaal van nul af aan te beginnen: Wim en Kim van Future Force hebben me laten zien wat er al bestaat bij de genie en waar nog blinde vlekken waren. Dat zorgde ervoor dat ik een vliegende start had en me toe kon leggen op drie pijlers om te onderzoeken: imago, doelgroep en concurrentie.

Op basis daarvan heb ik een advies uitgebracht: Ga werken in het verlengde van DCPL. Daar lopen namelijk al heel veel erg mooie campagnes, en daar zit voldoende geld voor werving. Maar ga ook persoonlijk laten zien wat een BBL-opleiding binnen de genie inhoudt. Neem potentiële nieuwe scholieren bijvoorbeeld via de socials een dag mee in de opleiding. Uit onderzoek blijkt dat zoiets echt zorgt voor meer aanmeldingen bij een opleiding.”

Wat Lize na haar afstuderen gaat doen, weet ze nog niet. “Ik heb drie bijbaantjes. Misschien ga ik bij een van die drie fulltime aan de slag. Op termijn wil ik een master communicatiewetenschappen gaan volgen, maar ik ben er nog niet uit waar. Daarom neem ik komend jaar een tussenjaar.”

Uriël

Opleiding: Bachelor Communicatie en Multimedia Design aan HAN Arnhem.

Afstudeeronderwerp: Verbeteringen voor onderwijs aan de Pioniers- en Pontonniersschool (PPS).

“De PPS heeft te maken met een overbelasting van de instructeurs. Mijn doel tijdens de stage was om te onderzoeken hoe die overbelasting verholpen kon worden. Daarvoor heb ik een e-learning ontwikkeld waarin verschillende technieken zijn verwerkt. Een NCF chip bijvoorbeeld (Near Field Communication, red.), dat is een soort QR-code waaraan een instructievideo is gekoppeld. Als je die plakt op een component van een machine, wordt de instructie voor dat onderdeel niet langer door een instructeur gegeven, maar door de video. Vooral bij onderhoud werkt zoiets heel goed. Met de cursisten heb ik afgestemd hoe de icoontjes er uit moeten zien, hoe ze door de video geleid worden enzovoorts. De PPS is heel enthousiast en ziet mogelijkheden om deze werkwijze te integreren in hun opleidingen. Maar dat is iets van de lange adem, ik heb niet de illusie dat binnen een maand de NCF chips al worden gebruikt.”

Het liefst zou Uriël na zijn afstuderen bij Defensie blijven werken. “Ik heb gesolliciteerd op een functie in Utrecht en ik zit in het reservistentraject. Wat ik precies ga doen is dus nog niet duidelijk, maar ik vind de organisatie hartstikke leuk. Alles wat we het afgelopen halfjaar hebben meegemaakt heeft een dusdanige indruk gemaakt dat ik hier graag zou willen blijven werken.”

Linde

Opleiding: Bachelor Creative Business aan Saxion Enschede.

Afstudeeronderwerp: E-learning inzetten om de capaciteit van instructeurs te vergroten.

“De PPS heeft een bouwplan voor de opleiding dat nog gebaseerd is op homogene groepen, maar ze werken tegenwoordig met heterogene groepen, waarin cursisten op elk moment van het jaar individueel kunnen instromen. Elke cursist doorloopt dus een eigen traject; er zijn geen vaste momenten waarop een klas start met de opleiding. Daarom heeft de PPS veel capaciteit nodig om iedereen op te leiden. De vraag was dan ook: kunnen we iets met e-learning doen? Zo hoeven de instructeurs niet continu opnieuw dezelfde les te geven. Uit mijn onderzoek is gebleken dat het toevoegen van kennisclips (kennisvideo's, red.) een grote meerwaarde heeft. Deze vergroten niet alleen de capaciteit van de instructeurs, maar deze zorgen er ook voor dat de cursisten zelfstandiger kunnen werken en dat ze meer vertrouwen hebben in hun eigen kunnen. Bijvoorbeeld op oefening of op uitzending. Bij trainingen en missies kunnen zij middels de e-learning tijdens het onderhoud checken of ze het juiste doen. Zo hebben we ook een kennisclip opgenomen over veiligheid en huisregels om nieuwe cursisten wegwijs te maken in de werkplaats. Op informatieplatform VIOD zijn de kennisclips inmiddels beschikbaar.”

In het verlengde daarvan hoopt Linde na haar afstuderen aan de slag te gaan bij de CBRN.

Eva

Opleiding: Master Militaire Geschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam.

Afstudeeronderwerp: Onderzoek naar de militaire ervaringen van zeven genieveteranen tijdens KFOR 1999.

“Sinds de Koude Oorlog heeft Defensie een nieuwe hoofdtaak omarmt. In plaats van alleen het beschermen van het eigen grondgebied zijn vredesmissies ook een taak van Defensie geworden. Daarom moest een militair nu veel meer kunnen dan alleen vechten. Tijdens mijn afstuderen onderzocht ik hoe zeven genisten van 105 Brugcompagnie (voorloper van 105 Geniecompagnie waterbouw, red.) deze verbreding van taken ervoeren gedurende hun uitzending naar Kosovo in 1999. De genie komt in de wetenschappelijke literatuur over dergelijke missies nauwelijks aan bod. Dat was voor mij een extra reden om juist de verhalen van genisten te belichten. De interviews met deze genieveteranen waren bijzonder. Ik denk dat daar waarde voor de genie in zit, omdat ik de mondelinge getuigenissen heb vastgelegd. Het zijn nu verhalen die niet verloren gaan. Een stukje erkenning en waardering voor de genie en de genieveteraan.”

Eva blijft na haar master bij Defensie werken. “Ik vind het een fantastische organisatie omdat je in de eerste plaats betekenisvol werk doet. Daarnaast maken de kernwaarden van Defensie, zoals loyaliteit, verbondenheid en samenwerken, dat ik me hier thuis voel. Ik ga aan de slag bij Innovatie (CD&E) in Ede. Ik hoop in de eerste maanden te mogen werken aan projecten voor de genie. De genie heeft immers een beetje mijn hart gewonnen tijdens de stage.”

Fleur

Opleiding: Bachelor Communicatie en Multimedia Design aan HAN Arnhem.

Afstudeeronderwerp: Het imago van de genieveteraan.

“Ik heb voor mijn afstudeeronderzoek de huisstijl van de Vereniging Veteranen Regiment genietroepen (VVRG) beschreven en en voorstellen gedaan voor een nieuwe vormgeving gedaan. In mijn brandboek geef ik ook tips om de communicatie op allerlei gebieden aan te pakken, zodat ook de jongere veteraan zich gaat herkennen in de VVRG. Denk aan berichten op sociale media, een rebranding van de website (rebranding verwijst naar het herontwerpen van de identiteit of de uitstraling van een merk, red.), en een online interactief fotoboek waarin genieveteranen verhalen van hun kameraden kunnen lezen of bekijken. Om tot al die dingen te komen heb ik enquêtes en interviews gehouden onder genieveteranen. Dat was super interessant; ze hebben een groot aandeel gehad in hoe mijn aanbevelingen uiteindelijk vorm hebben gekregen. Zo’n groot onderzoek doen is super intensief, maar iedereen werkte heel fijn mee. Ik vind het mooi om te zien hoe iedereen betrokken is bij de genie en de tradities. Denk aan het zingen van het Mineurslied tijdens Nationale Veteranendag; dat maakt iedereen trots. Des te bijzonderder vind ik het dat ik met mijn onderzoek heb kunnen laten zien dat af en toe wat vernieuwing ook niet verkeerd is. Dat niet alles hetzelfde hoeft te zijn als jaren geleden.

Na haar afstuderen gaat Fleur het even wat rustiger aan doen. “Ik reis in oktober naar Australië, Nieuw-Zeeland en Bali. Even weg van alle schooldingen. Bij terugkomst wordt het reservistentraject verder in gang gezet, want ik wil heel graag verbonden blijven aan Defensie.”

Noot van de redactie: dit artikel is bewerkt voor de GENIST, editie december 2023.